

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izmudi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiritopne pet-krake po 6 kr., če se ostanila jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Uradnik in duhovnik.

Popolnoma se strinjamo z mnenjem tistih, ki dokazujejo, da je ministerski ukaz, s katerim se določajo državi službujočim uradnikom meje in sicer prav ozke meje javnemu nastopanju, močno utesnil državljanske pravice prizadetih uradnikov, in lahko pristavimo, da bi bil tak ukaz nemogoč v vsaki res parlamentarno vladani državi.

Kakor se čuje, se je veljavnost ministerskega ukaza še razširila, in sicer tudi na take javne funkcionarje, kateri so v prav rahli zvezi z državno upravo, tako na uradnike državnih železnic in celo na ljudske učitelje. Dočim pa so se državnim uradnikom grenke absolutistične kapljice osladile z napovedjo, da se že sestavlja službena pragmatika in da bo vlada iz lastne inicijative zboljšala uradniške plače, bodo morali naši slabo plačani učitelji zavžiti rečene kapljice neoslažene, v njih naravni grenkobi.

Tendenca vladnega postopanja je povsem jasna. Vlada hoče, da tisti, kdor opravlja javno službo, komur je za nje uspešno izvrševanje potrebna neodvisnost od vseh strank in strankarskih uplivov in neka avtoriteta, da tisti ne deluj zunaj urada tako, da bi trpel ugled njegov, da bi mogli nastati dvomi o njegovi absolutni nepristranosti.

Ministerski ukaz sega sicer še mnogo dalje, in baš zategadelj se ta ukaz obsoja tako ostro, ali jedro njegovo je to, in to jedro ni slabo. Uradniki — izvzemši morda jedino nemško-liberalne in nemško-nacionalne — so se pri nas tudi doslej držali teh načel. Izvrševali so svoje državljanske pravice tako previdno in obzirno, da jim ni moč ničesar očitati, in vlada tudi ni mislila nanje, ko je izdala svoj ukaz, nego imela v mislih zgolj du-najske javne funkcionarje.

Mej javne funkcionarje smemo šteti tudi duhovnike. Duhovnik kot oznanjevalec verskih resnic mora skrbno paziti, da ne oškoduje avtoritete, katere potrebuje, da sam ne podkoplje svojega ugleda. Služba njegova, če jo hoče izvrševati vestno, uspešno in tako, da ne bo s svojimi dejanji pobijal svojih besed, da ne bo drugače delal in drugače

učil, da ne bo pohujševal ljudstva, je težavna. Treba mu je pred vsem samozatajevanja in takta in le če ga dičita ti dve lastnosti, sme upati, da bo dobro izhajal z vsemi ljudmi naj pripadajo katerikoli stranki in dosegel svoj namen.

Žal, da velik del kranjske duhovščine več tako ne misli. Ta del naše duhovščine je ta lepa in jedino prava načela savrgel; ti duhovniki so se opasali z bridkim mečem; iz oznanjevalcev miru in sprave so se prelevili v bojovite politične gladijatorje; s prižnice kličejo na boj zoper vse tiste, ki se jim v političnih rečeh nečejo pokoriti; proti njim hujkajo ljudstvo očitno in na skrivnem, v spovednici in na leci; obrekujejo jih in zasramujejo jih in skoro bode priprosto ljudstvo mislilo, da stori Bogu in ljudem dopadljivo delo, če vse te brezverce in liberalce pobije, če uniči vsakega, kdor ima tri repe v svojem hlevu ali nekaj stotakov v hranilnici.

Koliko je to počenjanje že škodilo ugledu duhovskega stanu in katoliški cerkvi sploh, to vidi vsak na svoje oči. Kriva je tega podivjanost dotičnih političnih župnikov in kapelanov in če le-tih hujkanju in strastnemu, brezobzirnemu rogoviljenju ne bo kmalu konec, utegnemo doživeti še kaj čudne reči.

Smelo trdimo, da še nikdar noben drug javen funkcionar ni v uradu ali zunaj urada tako ravnal, kakor ravna mnogi naši kaplanje. Če bi državni uradnik ali učitelj ravnal tako kakor oni, če bi v strankarske ali sebične namene tako zlorabljal svojo veljavo in svojo oblast, ko ti, če bi ga sodišče obsodilo zaradi pregreškov, storjenih pri politični agitaciji, pogнали bi ga brez usmiljenja iz službe.

Vlada neče, da bi javni funkcionarji posegali v politično življenje tako, da bi to količkaj moglo škodovati ugledu njih stanu in uradu, in zato je izdala omenjeni ukaz. Za duhovnike ne velja ta ukaz, ker so duhovniki le podrejeni svojemu škofu, kateremu se morajo brezpogojno pokoriti.

Zato se nam pa vsiljuje vprašanje: kako sodi o ministerskem ukazu knezoškof dr. Missia?

Dejanja njegova kažeja, da se ne strinja z načeli, katera smatra vlada za dobra. Nič se ne čuje, da bi bil že kdaj pograbil takega kapelana, ki je zlo-

rabil leco in spovednico v politične namene; nismo še doživeli, da bi bil desavotiral, kaj šele prestavil zaradi političnih agitacij sodno obsojenega duhovnika, narobe, kaže se, da je raznim Rudolfom in Bohincem posebno naklonjen, da sploh ljubi take junake, kakeršni uganjajo zlasti na Notranskem na pr. v Ložu in v Cerknici svoje politične burke in uprizarjajo velike izgrede.

To ravnanje in mnogobrojne posredne in neposredne izjave pričajo, da obstoji mej nazori vlade in ekscelece dr. Missie nepremosten prepad. Kar vlada glede svojih uradnikov odločno obsoja, to zmatra dr. Missia za dobro in dopustno; kar hoče vlada pri uradnikih in učiteljih in drugih njej podrejenih funkcionarjih brezobzirno kaznovati, to hvali in nagraja pri duhovnikih dr. Missia; kar po vladnem mnenju škoduje ugledu uradnikov in uradu samemu, to po sodbi dr. Missie nič ne škoduje ne duhovnikom, ne cerkvi, ne veri.

Vlada in knezoškof stojita torej na povsem različnih stališčih, nazori vladni in knezoškofov so si diametralno nasprotni in tu se bode uradništvo po vsej pravici vpraševalo: kako, da se nam sploh vsako javno nastopanje prepoveduje, dočim je drugi vrsti javnih funkcionarjev dovoljena uprav revolucijonarna agitacija in se nihče ne meni za to, ako kdo zlorabi svojo uradno oblast?

Vemo, da bi vladi ne bilo ljubo, ako bi nje uradniki tako mislili, a dasi bi morala jednaka pravica veljati za vse javne funkcionarje, smo vendar trdno uverjeni, da se kranjski kaplanje ne bodo premenili, dokler bo škofovska palica v rokah dr. Missie.

V Ljubljani, 19. avgusta.

Tešinska gimnazija. Vladni listi oporekajo novico, da je vlada nameravala postaviti v budget za bodoče leto kak znesek za podporo nove gimnazije v Tešinu. Vsi nemški liberalci in nacionalci so bili silno razburjeni zaradi te zadeve in pretili, da iz tega nastane drugo celjsko vprašanje. Pozabiti pa ne smemo, da je konservativno glasilo „Vaterland“ se precej odločno izreklo za državno podporo.

Listek.

Grajska hči.

(Novelica. Spisal D. L. Selski.)

(Dalje.)

II.

Bilo je pred dvema letoma.

Olga in brat Milan sta bila oba v stolnem mestu: Milan je studiral pravo, Olga pa je popolnjevala izobrazbo, ki jo je dobila od domače učiteljice.

Milan je namerjal po dokončanih naukih vstopiti v državno službo, ker nadejati se mu je bilo lepe prihodnosti; a prezgodnja smrt mu je prečrtala vse načrte.

V isti hiši je stanoval tudi neki Zdravko Krasnik, slušatelj na visoki šoli za poljedelstvo. Ker smo o njem že nekaj malega čuli in ker upamo še kaj več slišati o njem, je treba, da se nekoliko natančneje seznanimo z njegovo osebo.

Lep, mlad in prikupljiv je bil ta Zdravko Krasnik. Bil je srednje postave, bolj drobnega obraza, visokega čela, ukusno, a ne gizdavo počesanih črnih las. Male brke pod nosom so se mu kaj dobro podajale. Vedel se je uljudno in prijazno, da se ti je priljubil na prvi hip. Govoril je prijetno, odkrito-

srčno, ne pretirano. V družbi je bil zabaven in dovtipen. Z Milanom sta si bila kmalu jako dobra prijatelja. Večkrat je zahajal Krasnik v družbo Milanovo in — bodimo odkritosrčni! — tudi Olgine ni preziral.

Olga mu je vzbudila čut, katerega je do sedaj poznal le po imenu, vzbudila mu prvo ljubezen. Seveda je prikrival, kar se godi v njegovi notranjosti, kolikor se je dalo; vendar nekoč bi se bil moral izdati, zlasti še, ko je opazil, da se tudi deklica vedno bolj in bolj zanima zanj. Moral bi bil prej ali slej dati duška svojemu čutu in odkriti Olgi svojo ljubezen, ko bi se ne bilo pripetilo nekaj, kar je osupnilo in pretreslo vsacega, ki je poznal Milana. Nagloma je zboleel in umrl. Olga pa je kmalu po bratovi smrti zapustila stolno mesto ter se povrnila domov.

Krasniku je bila sedaj pot do nje zaprta. Revež je žaloval po „izgubljeni sreči“ in se naposled udal neizogibni usodi, ko je videl, da ne more drugače biti. Pridno se je poprijel učenja ter je tudi dovršil z izvrstnim uspehom, kar mu je naklonilo prijaznost in naklonjenost predstojnikov.

Nekega dne mu naznani profesor, pri katerem se je priporočil za službo, da mu je preskrbel mesto oskrbnika pri svojem prijatelju, graščaku pl. Abramoviču, katero lahko takoj nastopi. Kdo bi bil tega

bolj vesel, kakor Krasnik! Že je mislil, da Olge ne bo več videl, da mu je iginila za vselej izpred očí in, glej! sedaj mu hipoma zasine žarek sladkega upanja. Zopet mu bo možno bivati v njeni bližini, gledati ji v krasne oči, poslušati zvonki njen glas. In to bo dovolj!

Bil je lep pomladanski dan. Olga je bila že okrevala in danes je šla prvokrat po bolezní ven iz sobe; saj je bilo vendar tako prijetno zunaj. Nebo je bilo vedro, solnce je sijalo, po logih in dobravah se je razlegalo ptičje petje, po vrteh in livadah so cvele cvetlice. Cvetlica vseh cvetlic, grajska Olga, pa je šetala po graščinskem vrtu, dobivši zopet nazaj prejšnji svoj cvet, ki ga je bila mej boleznijo začasno izgubila.

Tu ji pride nasproti novi oskrbnik Zdravko Krasnik.

— „Gospod Krasnik! Po dolgem času Vas imam čast zopet videti. Bodite mi pozdravljeni!“ hitela je Olga ter podala prišlecu, kot svojemu staremu znancu, roko, katero je ta spoštljivo poljubil. „Kdo bi si bil mislil, da pridete Vi k nam? Jaz že ne, Vi skoro tudi ne!“

„Jaz, milostljiva! bi ne bil nikdar pričakoval tega,“ pravi Krasnik.

„Oče mi ni nič povedal, da ste že tu.“

„Došel sem stoprav včeraj sem. Zglašil bi se

Naravnost graja ta list, da se je omenjena vest kar dementovala. S tem se je samo povzdignila nemško-narodna prevzetnost. Povedati bi se bilo naravnost moralo, da se le sedaj še ne dovoli državna podpora, da se bode pa gotovo dovolila, ako bode gimnazija dobro uspevala. Poljaki so torej v tem oziru gotovi pomoči nemških konservativcev. — Tešinski mestni zastop pa ima velik strah pred to gimnazijo. Da bi dijake odvrnil od poljske gimnazije, je osnoval dvajset štipendij po 100 gl. za sedanjo nemško gimnazijo.

Avstrijsko-nemška zveza. Nemški listi posebno naglašajo, da Bolgarija Nemčije nič ne briga. Nekateri avstrijski listi so nato opomnili, kaj bi rekli v Berlinu, ko bi rekli na Dunaju, da jih Alzacija in Lotaringija nič ne briga. Bismarckovo ham-burško glasilo na to odgovarja, da se trodržavna zveza ne razteza na Balkan, temveč le na sedanje ozemlje Nemčije, Avstrije in Italije. Alzacija in Lotaringija je del nemške države, dočim v Bolgariji nima Avstrija nobenih pravic, ker ta dežela spada po berlinski pogodbi v okoliš ruskih koristij. Ker se Avstrija od Rusije nima bati napada drugače, kot zaradi balkanske politike, je iz tega jasno, da trodržavna zveza za nas nima tiste vrednosti, kakor za Nemčijo.

Bolgarija in Rusija. Bolgarski ministerski predsednik Stojilov je dopisniku „Neue Freie Presse“ razkladal odnose meje Rusijo in Bolgarijo. Deputacija v Peterburg se je poslala popolnoma v sporazumljenju z vlado. Nagovore jej je sestavila vlada in iz Peterburga je deputacija večkrat poprašala, kako naj postopa. Sprva je bila v Peterburgu jako hladno vsprejeta, posebno ker so ruski krogi dolžili Bolgare, da dajo katoliški cerkvi prednost. Ko je metropolit Klement pojasnil vso stvar, so se pa stvari ugodneje obrnile. Bolgari hočejo čakati, kakšen bode sad približanja Rusiji. Stranka vladnih privržencev narašča. Se v krajih, ki so veljali za trdne postojanke Cankova in Karavelova stranke, je narod za vlado. Sobranje je za vlado in vlada se nima ničesa bati. Vlada ne ve za nobene pogoje, ki bi jih bila stavila Rusija. Noben bolgarski parlament bi pa ne privolil, da bi se na novo volil knez. Kako se voli knez, določa zakon. Če je sobranje, katero voli kneza, zakonito sestavljeno, o tem ima po ustavi odločevati sobranje samo z verifikacijo volitev. Če bi volitev kneza bila nezakonita, bilo bi vse nezakonito, kar je sobranje že sklenilo. Če bi Bolgari privolili, da bi Rusija odločevala o zakonitosti tedanjega sobranja, bi kaka vlast po novi volitvi zopet lahko trdila, da sobranje ni bilo zakonito voljeno. To bi vzbudilo velike zmešnjave. Ta cene Bolgari ne morejo plačati za sporazumljenje z Rusijo. Bolgari žele, da knez prestopi k pravoslavni veri, a zahtevajo pa tega ne. Eksarh je to željo izjavil že knezu. Vender je to notranja bolgarska zadeva in zaradi nje ni treba preminjati ustave. Vse naj knez odloči po svoji volji. — Iz vsega je vidno, da kaj gotovega o uspehu deputacije niti bolgarska vlada ne ve, ali pa povedati noče. Drži se pa po večjem stališču, katerega se je držal Stambulov, samo da tako ne kaže nasprotja do Rusije. Govorice zaradi priznanja kneza so najbrž le ugibanja.

bil pri Vas, pa se mi je reklo, da ste bolni. Danes pa Vas, milostljiva! že zopet vidim zdravo, kar me jako veseli.“

„Nekaj bolna sem bila, da; danes sem prvič vstala in šla ven.“

„Takó?“ začudi se oskrbnik.

„Kakó Vam pa kaj ugaja naš kraj, gospod Krasnik?“ vpraša Olga.

„Kolikor sem ga dosedaj videl, mi je jako všeč.“

Privadili se menda že boste, ne?“

„Brezdvomno, milostljiva!“

„Pa predolgo vas že zadržujem, gospod oskrbnik! Vi imate gotovo še mnogo opravila,“ reče Olga.

„Prosim, Vi me nikako ne zadržujete,“ odgovori Krasnik.

Saj zadnjikrat se menda nisva sešla, da bi se težko ločila,“ posali se deklica ter se ljubko zasmeje.

„Bog varuj, da bi se bila zadnjikrat!“ pravi oskrbnik in, poljubivši ji roko, odide z globokim poklonom.

Olga se ozre za njim, in nehoté ji šepnejo ustnice: Še krasnejši je, nego pred dvema leti! Ne imenuje se zastoj: Krasnik!“ (Dalje prih.)

Armensko vprašanje. Turki so bili že veseli, da je v Londonu se premenila vlada, kajti nadejali so se, da bode Salisbury kar pozabil na armensko vprašanje. Zmotili so se, novi ministerski predsednik misli menda pokazati v tem še večjo odločnost, nego jo je kazal prednik njegov. Že v prestolnem govoru se precej odločno o armenskem vprašanju govori, a v gospodski zbornici je pa Salisbury naravnost dal razumeti, da evropske vlasti, zlasti pa Anglija ne bodo podpirale obstanka Turčije, ako turška vlada ne bode poslušala svetov velevlástij in trpela anarhijo v svoji državi. Dal je razumeti sultanu, da ne bode dolgo sultanov v Carigradu, ako bode trmoglavno se upiral evropskim vlastim. Le škoda, da Salisbury še glede Makedonije ni tako odločno govoril. — Po poročilih iz Carigrada je pa sultan v največji zadregi. Rad bi dovolil reforme, a se boji fanatičnih mohamedancev.

Španija. V dveh španskih pokrajinah so nastali republikanski nemiri. Ustaši so potrgali brzoglavne zveze. Vojaki in žandarji preganjajo ustaše. Več oseb so zaprli. Za Španijo je ustaja ob tem času jako nevarna, ko ima na Kubi mnogo vojakov. Če hitro ne zatre ustaje, utegne postati nevarna za monarhijo.

Koreja. Ministerstvo, katero je na Koreji imelo upeljati reforme, je odstopilo, ker se je sprlo s kraljico zaradi reforme dvorne straže. Vodja stranki, ki je za reforme, Jak, je bežal v Japan, ker ga hočejo tožiti, da je pomagal Japoncem ujeti kralja. Konservativci, ki so prišli na krmilo, so ljudstvo nabujkali, da naj razruši japonsko poslanstvo, katero so branili vojaki. Japonski poslanik se je vrnil v Söeul, da varuje japonski upliv. Ker je reformska stranka prav za prav japonska stranka, je vidno, da se na Koreji začena neko gibanje proti Japoncem. Pobegli Jak je bil v odstopivši vladi minister notranjih stvari. Najbrž tu zopet hujskajo Kitajci, ki ne morejo preboleti, da so zgubili svoj upliv. Zaradi Koreje je bilo prišlo lani do vojne in tudi sedaj je mogoče, da bi zaradi Koreje še prišlo do kacic zmešnjav na azijskem vzhodu.

Dopisi.

Z Bleda, 18. avgusta. „Slov. Narod“ je že omenil našo slavnost povodom blagoslovljenja zastave. Dasi smo na obalah našega jezera pogrešali marsikoga, dasi i mi nismo mogli vsega storiti kakor smo hoteli ter bi bilo prav, smemo vender reči, da je bila slavnost za naše razmere, kolikor je na deželi možno zahtevati, gotovo jako slovesna. Grom topičev naznanil nam je takoj po deveti uri obisk zastopnikov metropole naše, bele Ljubljane. Pričakovali smo jih pred županstvom; tam je bila zbrana požarna bramba z zastavo, bralno društvo naše, bralno društvo gorjansko z zastavo, bralno društvo trziško, zastopstvo pevskega društva „Triglav“, zastopniki „Slov. planinskega društva“, podružnice planinskega društva v Radovljici. Prišli so vozovi in na veselje naše vsprejeli smo vrlo pevsko društvo „Slavec“, katero se je z zastavo na čelu v obilem številu udeležilo slavnosti naše. Župan naš gosp. J. Peternel je pozdravil vrle Slavece in na to stopila so društva v red ter v sprevedu korakala na Milino, od koder so se prepeljala s čolni na otok. Tam se je vršilo blagoslovljenje pred cerkvijo. Po blagoslovljenji bila je slovesna sv. maša in na to odpeljala so se društva zopet do Petrana. Od tam šel je spreved do gostilne g. Jeklerja, kjer se je vršil obed. Tu smo čuli navdušene govore in hitro je prišel čas za tombolo. Udeležba bila je zelo mnogobrojna. Mislili smo, da se je šele pričelo in že je bil večer in „Slavec“ je moral oditi. Domačega okraja društva stopila so z zastavami v red ter spremila „Slavec“ v sprevedu do župana, kjer se je bilo treba posloviti. Ostali smo z društvu domačega okraja sami. Prišel se je koncert v „Lujizini kopeli“. Bil je dobro obiskan. Lepo je bilo gledati krasna naša dekleta v lepi gorenjski noši, čvrste fante naše v irhovini s krivci za kastorci. Reči smemo, da je bilo petje tako točno in krasno, da bi naš zbor lahko nastopil v vsakem mestu. Minul je koncert, vzdignili smo se vsi od prvega do zadnjega ter korakali do župana, kjer se je pričela zabava, ki je trajala pozno v noč. Vrstili so se razni govori, resni in zabavni. Lahko rečemo, da tako zabavnega večera nismo tu še imeli. Bili smo svoji pri svojih. Prepričali smo se, da se v domači hiši človek najbolje zabava. Ne iščimo torej v prihodnje tujih lokalov, katerih gospodarji so zagrizeni nasprotniki, kateri nas celo takrat, kadar od nas služijo lepe novce, gledajo kakor pes mačko. Toliko o dnevu naše veselice. Društva, katera so toliko pripomogla k dobremu izidu naše veselice, naj vzprejmo najlepšo našo zahvalo ter naj bodo prepričana, da se bomo vedno odločno potegovali za naša narodna prava ter upamo, da nam bodo pri tem i druga slovenska društva vedno v pomoč. Razmere naše so težavne, a Bled je za Slovensko velikega pomena in le odločnost naših čvrstih

ljudij bode nam pripomogla, da ohrani raj Kranjske narodno lice.

Iz Maribora, 17. avgusta. (Občni zbor delavskega in bralnega društva.) Drugi redni občni zbor „delavskega bralnega in pevskega društva“ vršil se je dne 11. t. m. Udeležba je bila velika. Pričujoči so bili skoro vsi sodelujoči udje ter nekateri člani mariborske čitalnice. G. Skrbinšek je otvoril zborovanje s pozdravom vseh gostov in na to v kratkem, a jedrnatem govoru pojasnil društveno delovanje v minulemu letu, na kar so se odobrili. Začetkom leta oglasilo se je 112 rednih in 32 podpornih udov, izstopilo jih je pa s časom 40 prvoimenovanih, ostaja jih torej žalibog le še 72. V odbor so bili voljeni: Predsednikom vrli in neumorni g. St. Skrbinšek, podpredsednikoma gg. Janko Zupan ter Drag. Tratnik, tajnikom g. Jos. Ivanuš, blagajnikom g. Jos. Kregar. Odbor sestoji iz sledečih gospodov: Iv. Fabjan, Sim. Marčič, Makso pl. Šuškovič, Mih. Korošec, Cvetkoslav pl. Weiss, Drag. Klobučar, Ivan Homec, Jak. Milavec, P. Vaupot, Tone Bizovičar. — Odborniški namestniki so gg.: Iv. Škvarča, T. Klampfer, Dav. Zdolšek, Jos. Spindler, A. Rebolj. Računskim preglednikom gg. Iv. Klobučar in Mat. Šmigoc. — Pri razpravi o raznih nasvetih je odbornik g. I. Milavec predlagal ustanovitev telovadnega društva „Sokol“ v Mariboru ter z njim spojenega II. „tamburaškega zbora“, združenega s čitalničnim. Za ustanovitev telovadnega društva „Sokola“ potrebovali bi v prvi vrsti denarne pomoči, sicer je tu sredi nemških neprijateljev težko kaj opraviti. Prostor bi se kimalu dobil, pa kaj pomaga telovadnica, če ni potrebnega orodja. Oglašilo bi se najmanj 50 udov, saj je mej mariborskimi delavci vsaj 80 %. Slovencev, dasi je mej njimi mnogo zaspancev. — Veliko oviro delajo tudi razna nemška društva. Vzlic temu pa je zanimanje za „Sokola“ toliko, da bi izvrstno uspeval, ko bi se omogočila ustanovitev. Denarni prispevki so torej potrebni, zlasti pa bi bilo ustrezno, ko bi druga Sokolska društva nam hotela kaj zanje nerabnega orodja prepustiti. Dne 18. t. m. volil se bode poseben odsek, ki bode imel nalogo, delovati in skrbeti za ustanovitev novega društva. Nadalje bode se vsakikrat ime vsakega velikušnega darovalca razglasilo v slovenskih časopisih.

Vabilo

občnemu zboru dijaškega podpornega društva „Radogoja“

v Ljubljani,
ki bode

dne 30. avgusta 1895. leta
ob šestih zvečer v čitalnici.

Dnevni red:

1. Ogovor predsednikov.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikov.
4. Volitev odbora.*)
5. Volitev računskih preglednikov.
6. Posameznosti.

V Ljubljani, dne 17. avgusta 1895.

V imenu odbora:

Dr. Danilo Majaron
t. č. tajnik.

Ivan Hribar
t. č. predsednik.

*) Določbe pravil gledé občnega zbora se glasé:

§ 13. Odbor šteje poleg predsednika in njegovega namestnika 13 članov. Vsi člani morajo voljeni biti izmed ustanovnikov in rednih članov; vender pa v odboru ne sme biti več ko 7 ustanovnikov. Poleg predsednika in podpredsednika mora stanovati vsaj sedem odbornikov stalno v Ljubljani. Ostalih 6 odbornikov voli se tako, da ima Kranjska (zunaj Ljubljane) Štajerska, Koroška, Goriška, Trst in okolice in Istra po jednega zastopnika v odboru.

§ 19. Redni občni zbor je vsako leto meseca julija ali avgusta in zboruje v Ljubljani.

§ 20. Občnemu zboru pridržano je:

- a) voliti predsednika, njegovega namestnika in trinajstero odbornikov;
- b) voliti tri društvenike za preglednike računov;
- c) imenovati častne člane;
- d) sklepati o računskem letu in proračunu ter o poročilu računskih preglednikov;
- e) sklepati o premembi pravil;
- f) jemati v pretes samostalne predloge društvenikov;
- g) sklepati o razpustu društva;

§ 21. Občni zbor sklepa o vseh predlogih z nadpolovično večino glasov. Kedar je jednako glasov, odločuje predsednik.

§ 22. O samostalnih predlogih društvenikov se sme le takrat obravnavati, ako so bili 14 dni prej naznanjeni društvenemu odboru.

Za veljavnost sklepa o premembi pravil treba je, da glasujeta zanj dve tretjini navzočih društvenikov.

§ 23. Obravave občnega zbora, kateri je sklepčan, ako so ga udeležili vsaj 30 društvenikov, vodi predsednik ali njegov namestnik.

Vsak društvenik ima pravico pooblastiti sodruštvenika, da ga zastopa na občnem zboru, vender pa nikdo ne sme imeti več ko pet glasov.

Za legitimacijo pooblaščenčevega zadostuje lastnoročna podpisana izjava pooblaščenčeva.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. avgusta.

— (Cesarjev rojstni dan.) V stolni cerkvi je daroval ob 10. uri knezoškof dr. Missia veliko mašo ob asistenci stolnega kapitla in o navzočnosti vseh civilnih dostojanstvenikov deželnega predsedstva, sodišč, deželnega odbora, mestnega zastopa, trgovinske zbornice, profesorskih zborov, poštinih in drugih uradnikov in mnogobrojnega občinstva. Vojaška maša je bila ob 9. uri, opoldne pa je bil častniški dinér v hotelu pri Maliču. Pri deželnem predsedniku so se oglasila odposlanstva deželnega odbora, mestne občine, trgovinske zbornice, kmetijske družbe, veteranskega zbora in društva rubečega križa s prošnjo, naj javi najudanejšje čestitke in izraz lojalnosti na najvišje mesto.

— (Trda roka finančne uprave) — kdo je ne pozna, kdo je ni že čutil? Mislili smo, da se bo iz ozirov na posledice potresne katastrofe kaj omehčala, a varali smo se. Trda je slej kakor prej, trda, kakor da je od bron. Vsled potresa je za nekaj časa zavlada med trgovci in obrtniki v našem mestu velika stagnacija; zaslužka ni bilo; nihče ni nič naročil, nihče nič kupil. Znani so nam slučajji, da nekateri trgovci in obrtniki prve tri mesece po katastrofi niso niti toliko zaslužili, kolikor so porabili za razsvetljavo svojih lokalov in tudi še sedaj ni bolje so dohodki kaj pičili. Vzlic temu je finančna uprava začela iztirjati davke. Minoli teden so dostavljali plačilni nalogi za plačanje obrtnine, danes pa se že dostavljajo opomini na plačanje dohodarine za prvo polovico t. l. Kje za Boga naj ljudje sedaj dobe denar za plačanje teh davkov? Razen nekaterih izkuharjev in krčmarjev nihče nič ne zasluži, velika večina trgovcev in obrtnikov čaka na podporo in posojilo, da si količkaj opomore, da poravnava vsaj najnujnejše svoje obveze — finančna uprava pa iztirjava davek in prouzroča ljudem stroške, še predno so dobili kaj podpore ali posojila.

— (Podpore in posojila.) Komisija, sestavljena pri deželni vladi, da presoja prošnje ljubljanskih hišnih posestnikov za podpore in posojila, je svoje delo že popolnoma dokončala. Rešitve prošenj se bodo prošnikom dostavile tekom prihodnjih dni. Prošnje obrtnikov in trgovcev za posojila in podpore predloži mestni magistrat še ta teden deželni vladi.

— (Vest o slovenskem razstavnem vlakcu v Prago) vzprejeli so bratje Čehi z velikim veseljem ter se že pripravljajo na dostojen vzprejem. Razstavni izvrševalni odbor dal je svoji radosti duška v brzojavki, katero je poslal včeraj g. Iv. Hribarju in katera se glasi: „Jako se veselimo prihoda naših najdražjih slovenskih bratov na narodopisno razstavo. Vsi nam bodete srčno dobro došli.“ — Udeležencem razstavnega vlaka naznanjamo, da bodo vozni listki veljali jeden mesec dni, to je do vstega 30. septembra t. l. Ne glede na postaje mej Prago in Dunajem more vsak udeleženec na povratku pretrgati potovanje d v a k r a t m e j D u n a j e m in Ljubljano. Ker je na Dunaju zveza mej južno in Fran-Josipovo železnico jako neugodna, sklenil je odbor, ne potovati preko Tabora, ampak po državni železnici čez Brno, Pardubice, Kolin itd., torej po najlepših krajih čeških, in se vrše o tem pogajanja. Iz Trsta do Ljubljane ne pojde poseben vlak, torej se morajo rodoljubi mej Trstom in Ljubljano pridružiti razstavnemu vlakcu v Ljubljani, to je pravočasno dospeti v Ljubljano. Unanje udeležence nujno prosimo, naj pošiljajo denar nemudoma ali najdalje do 26. t. m. jednemu odbornikov Iv. Hribarju, dr. D. Majaronu ali Ant. Trstenjaku. Vozne cene veljajo do Prage in nazaj.

— (Šolska poročila.) Letnemu izveščju c. kr. obrtnih strokovnih šol za obdelovanje lesa in za umetno vezenje in šivanje čipek v Ljubljani povzamemo, da je bilo v šoli za obdelovanje lesa v 4 letnikih 74 rednih učencev in hospitantov, mej njimi 71 Slovencev, 2 Nemca in 1 Hrvat; iz Ljubljane jih je bilo 11, iz Kranjske 60, iz družih dežel 3, po veri vsi katoličani. Javno risarsko šolo je obiskovalo 30 učencev, vseh frekventantov je bilo torej 104. V šoli za umetno vezenje in šivanje čipek je bilo v 3 letnikih 62 obiskovalcev, po materinem jeziku 49 Slovencev, 10 Nemcev, 2 Poljakov in 1 Italijanka; iz Ljubljane jih je bilo 25, iz Kranjske 25, iz družih dežel 12; razun 1 židovke so bile vse katoličanke. Poučevalo je poleg ravnatelja Ivana Šubica v šoli za obdelovanje lesa 7 strokovnih učiteljev, 4

delovodje in 6 pomožnih učiteljev; na šoli za umetno vezenje in šivanje čipek 3 strokovne učiteljice, 1 učitelj risanja in 4 pomožni učitelji.

— (Sodna obdukcija.) Znani ljubljanski mesar Slova je minoli teden v mestni klavnici hkrati umrl. Zgodilo se je to mej delom in vse kaže, da se je mož pri navijanju ubitega vola pretegnil in kak notranji organ tako poškodoval, da ga je dohitela smrt. Ker pa je nastala govorica, da je bil Slova otrovan, je sodišče zaukazalo sodno obdukcijo trupla. Obdukcija se je zvršila danes popoldne.

— (Najvišje darilo.) Nj. Vel. cesar je poklonil iz najvišje zasobne blagajnice konventu usmiljenih bratov v Gradcu za novoustanovljeno bolnico v Novem Mestu darilo 400 gld.

— (Zgradba nove cerkve v Šmartinu pri Litiji) se utegne pričeti že bodoče leto. Te dni so se dovršila tehnična merjenja in se je ukrenilo vse potrebno, da se bode lahko pričelo graditi novo cerkev, za katere izvršitev se posebno krepko zanimala č. g. dekan Lavrenčič.

— (Zanimiv slučaj) Iz Št. Vida nad Ljubljano se nam poroča: V naši župni cerkvi bil je v nedeljo 18. t. m. ob polu štirih krst, ob trideset na štiri poroka, ob štirih pa pogreb.

— (Toča) je pobila minoli teden precej hudo okolu Sorice v škofovoškem okraju. Tudi na sosedni goriški strani je nevihta naredila veliko škodo.

— (Napad na Bledu) Minoli teden je napadel že večkrat zaradi težke telesne poškodbe kaznovani Jože Pazler iz Mlina na Bledu najprej nekega tujca z Dunaja, potem pa vinskega trgovca g. J. C. Juvandiča, ko je poslednji na svojem posvetu večerjal z rodbino. Napadalec je imel odprt nož in je ranil g. Juvandiča, a k sreči le lahko, ker so sosedje prihiteli in mu iztrgali nož iz rok. Drugi dan se je Pazler sam ovadil sodišču. Bržkone se mu je začelo že tožiti po zaporu, kjer se takim tičem le predobro godi.

— (Aljažev stolp na vrhu Triglava.) Vse obiskovalce naših planin in njih v-likana mogočnega Triglava utegnejo zanimati nastopne črtice o razglednem stolpu, ki ga je dal č. g. župnik Aljaž brez hrupne reklame postaviti na Triglavu. Kakor smo že poročali ob svojem času, je kupil g. župnik potreben svet od občine Dolske in naročil takoj delo. Razgledni stolp je narejen iz močnih železnih plošč, ki so pocinjene. Stolp je 2 metra visok, okrogel in ima 125 m. v presečku. Oken ima 8 in sicer 4 nižje, skozi katere se vidi sedeč na klopi, ki je ob steni in 4 višje, skozi katera si je možno ogledati prekrasno panoramo Triglava stoji. V tem stolpu bodo obiskovalci Triglava zavarovani proti vetru lahko dlje časa uživali krasen razgled, kar sicer pri hudem vetru, ki je navadno na vrhovih gora, ni mogoče. V stolpu je tudi nekaj odevi in dvoje samovarjev za čaj kuhati. Stolp sam je z vijaki dobro pritrjen v skalo in še z bakreno žico privezan, da more kljubovati vremenskim neugodam.

— (Živinozdravniška potovalna predavanja.) Vsled navedbe dež. vlade so se tudi letos nadaljevala živinozdravniška predavanja, ki so se lani tako prikupila kmetiskemu prebivalstvu. Dozdaj so bila dne 7. julija v Predvoru, 14. julija v Mavčičah, 21. julija pri sv. Križu poleg Tržiča, 28. julija v Cerkljah in 4. t. m. v Stari Loki. Udeležba je bila večinoma dobra, v Predvoru je prišlo 250 poslušalcev, v Mavčičah in v Cerkljah po 150, pri sv. Križu 70, v Stari Loki pa jih je prišlo le kakih 30, ker je bila ravno isti dan tam neka slavnost. Tudi letos so izrazili udeležniki teh potovalnih predavanj željo, naj bi se večkrat prirejela in na raznih mestih.

— (Premeščenje.) Poštni asistent v Zidanem mostu Fran Polheim je premeščen v Gradec.

— (Goriški občinski svet protestuje.) Poslanca dr. Gregorčič in grof Alfred Coronini sta v zadnjem zasedanju drž. zbora stavila več interpelacij, s katerimi sta, navajajoč razna fakta, postavila v pravo luč ne samo gospodarstvo mestne občine goriške, nego tudi politično mišljenje in delovanje vladajoče klike. Zdaj hkrati so se mestni očetje goriški domislili, da bi ne škodovalo, proti navedbi kompromitirajočih jih faktov protestovati. Storili so tako. Trud je bil prav nepotreben. Fakt niti poskusili niso ovreči, in kdor jih pozna, tega prazne besede ne bodo napotile, da bi postal drugačnega mnenja. Pri merodajnih krogih pa jim njih poenjanje itak nič ne škoduje — čemu torej protestovati? Pri isti priliki, ko je občinski svet storil ta sklep, je tudi sklenil, pritožiti se na ministerstvo proti ukazu dež. šolskega sveta, da se mora mestna slovenska ljudska šola otvoriti dne 15. septembra in da je za to odgovoren mestni župan.

— (Vrl župan nemškonoacionalnega kroja.) Iz Slovenjega Grada se nam piše: Rojstni dan Njega Velikanstva praznovali smo spodobno s slovesno službo božjo. Po končanem opravilu ali bi se mej drugimi zastopniki in načelniki raznih korporacij tudi mestni očetje poklonit ces. kr. okrajnemu glavarju ter ga prosit, da sporoči na najvišje mesto čustva vernosti in spoštovanja prebivalstva — ali navaden svetnik obrača, župan dr. Tomechegg pa obrne. Na dotično modro vprašanje nekega političnega rokodelca, ali bi naj ali, izvolil je namreč

v pričo čudečega se občinstva izdati ukaz: „Wir finden keine besondere Veranlassung.“ — Da, ko bi trebalo čestitati Bismarcku ali pa Viljemu — pa tako! Lieb' Vaterland, magst ruhig sein! — ko sloniš na takih pangermanskih stebrih.

— (Razpisane službe.) Na c. kr. rudarski šoli v Idriji mesto katoliškega veroučitelja z letno plačo 500 gld., aktivitetno priklado 100 gld., in pravico do 6 petletnic po 50 gld. ter činom X. razreda državnih uradnikov. Prošnje do dne 1. septembra rudarskemu ravnateljstvu v Idriji. — Pri okr. glavarstvu v Krškem mesto pisarja od dne 1. septembra. Plača 1 gld. na dan, v slučaju dobre porabnosti tudi več. Prošnje okr. glavarstvu v Krškem.

* (Veteranski shod) se je vršil minoli teden na Dunaji. Predsedoval mu je umirovljeni general Mingazzi. Navzočni so bili odposlanci veteranskih društev iz vseh kronovin. Shod je vzprejel resolucijo, s katero se je izrekel za ustanovitev občeavstrijske zaveze veteranskih društev.

* (Poskušeni atentat na kraljico Natalijo) pod tem senzacnim zaglavjem so poročali razni listi, da je v Belemgradu vdova nekega naddesetnika, Jelič, napadla pred cerkvijo kraljico Natalijo in jo sunila v prsi, ter da so napadalko zaprli v blaznico. Stvar je malo drugačna. Vdova Jelič je pred kratkim na neko srbsko srečko zadela glavni dobitnik, a državna blagajnica jej ga ni mogla izplačati, ker je — prazna. Zasluga za to gre razkralju Milanu. Vdova Jelič je hotela kraljico prositi pomoči in jo le potipala na ramo, da bi nje pozornost obrnila nase. Da so ženo takoj zaprli v blaznico, temu se ni nič čuditi; kdor more misliti, da kaj dobi iz srbske državne blagajnice, ta res ni zdrave pameti.

Darila.

Uredništvo našega lista je poslalo: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Andrej Lavrenčič v Št. Petru na Krasu 2 kroni z ozirom na dober izid. Bog in narod! — Živio rodoljubni darovalec in njega nasledniki!

Književnost.

— „Češka slovnica.“ Pravnik St. Radić v Zagrebu pri uredništvu „Obzora“ nas prosi, objaviti naslednje naznanilo: Te dni sem oznanil po hrvatskih časopisih, da sem napisal češko slovnico z obsežnim češko-hrvatskim slovarjem, in da jo dam tiskat, kakor hitro dobim 300 predplačnikov. Potujoč po slovenskih zemljah sem se uveril, da tudi Slovenci živo in težko čutijo potrebo, da se uče slovenskih jezikov, osobito češkega. Dobro vedo, kako rad in kako lahko izobražen Slovenec čita hrvatski, osobito, odkar je „Matica hrvatska“ izdala „Rječnik hrvatsko-slovenski“, naznanjam svojo slovnico i slovenskemu občinstvu: Slovenec, kateri se želi hitro in lahko naučiti češki, poleg tega pa se še utrditi v hrvaščini — in to želi gotovo vsakdo, kdor uvažuje, da vsi politični in kulturni odnosi baš te tri narode silijo, da misel o slovanski vzajemnosti povsem provedejo — blagovoli naj se oglasiti do prvega septembra t. l. pri meni. S čistim dobičkom izdal bom že spisano hrvatsko slovnico za Čeha, katere dodatek obsega navodilo, kako more Čeh, naučivši se hrvatski, ob jednom dobro razumeti tudi slovenski. — Slovnica bode obsegala okoli 5 tiskanih pol in bo stala 50 krajcarjev.

— „Kmetovalec“ ima v št. 15. tole vsebino: Važno za naše vinogradnike; Dobre vrste rži; Brezmatičnost čebel; Kako bi se zelenjadarstvo na deželi dalo povzdigniti; Trtna bolezen antraknoza ali črne koze; Razne reči; Vprašanja in odgovori; Gospodarske novice; Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Brzjojavke.

Dunaj 19. avgusta. Badeni je prišel na Dunaj in potuje k cesarju v Ischl. Definitivno ministerstvo se sestavi v začetku oktobra. Govori se, da bo Badeni ministrski predsednik in minister notranjih stvari, Gautsch učni in Chlumecky trgovinski minister. — Bacquehem postane štajerski in Kiehnanssegg zopet dolnjeavstrijski namestnik.

Dunaj 19. avgusta. Sklep šleskega deželnega zbora, da se podeli mestu Tešinu poseben statut, ni dobil cesarskega potrjenja. Namen temu sklepu je bil, Tešin narediti za nepremagljivo nemško trdnjavo.

Budimpešta 19. avgusta. Škofovski zbor je odobril od primasa sestavljene instrukcije glede civilne poroke. Javlja se, da se bode ekskomuniciral vsak, kdor bi se vzlic kanoničnim oviram civilno poročil.

Peterburg 19. avgusta. Topničarska vojašnica v Tuli je zletela v zrak. 300 oseb je mrtvih, mej njimi več častnikov. Vojašnica je bila izpodkopena in rov napolnjen z razstrelivom. Več oseb so zaprli.

Pariz 19. avgusta. Vlada je odpovedala italijansko tuneško trgovinsko pogodbo.

Loterijske srečke 17. avgusta.					
V Lincu:	74,	53,	48,	59,	66.
V Trstu:	42,	63,	25,	58,	83.

Umrli so v Ljubljani:

17. avgusta: Leopold Pečnik, mizarjev sin, 6 let, Kravja dolina (baraka). — Leopold Slova, mesar, 38 let, Poljanska cesta št. 57. — Franca Jevc, kajzarica, 34 let, Crna vas št. 25.

Meteorologično poročilo.					
Augst	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura	Vetrovi	Nebo
17.	9. zvečer	740.9	13.1° C	sr. svzh.	del. obl.
18.	7. zjutraj	742.1	8.9° C	sl. svzh.	megla
"	2. popol.	741.4	20.1° C	moč. vzv.	jasno
"	9. zvečer	741.9	13.7° C	sl. svzh.	jasno
19.	7. zjutraj	741.9	8.8° C	sl. svzhod.	megla
"	2. popol.	740.9	21.4° C	sr. vzvzh.	jasno

Srednja temperatura sobote in nedelje 14.4° in 14.2°, oziroma za 4.3° in 4.4° pod normalom.

Dunajska borza					
dné 19. avgusta 1895.					
Skupni državni dolg v notah	100	gld.	95	kr.	
Skupni državni dolg v srebru	101	"	20	"	
Avstrijska zlata renta	123	"	20	"	
Avstrijska krona renta 4%	101	"	25	"	
Ogerska zlata renta 4%	123	"	10	"	
Ogerska krona renta 4%	100	"	—	"	
Avstro-ogerske bančne delnice	1069	"	—	"	
Kreditne delnice	397	"	35	"	
London vista	121	"	25	"	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	27 1/2	"	
20 mark	11	"	85	"	
20 frankov	9	"	62	"	
Italijanski bankovci	45	"	75	"	
C. kr. cekini	5	"	72	"	

Silvija in Evgen Lah naznanjata v svo-jem in hčerke **Vide** imenu vsem sorodnikom, pri-jateljem in znancem pretužno vest, da je njih pre-ljubljeni sinček, oziroma brat

(1069)

JOSIP

danes ob 9 1/2. uri dopoldne po kratki in mučni bolezni v nežni starosti 7 1/2 mesecev mirno v Go-spodu zaspal.

Pogreb se boče vršil v torek dné 20. t. m. ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti št. 170.

Pokojniki bodi priporočen v prijazni spomin!

V Kranju, dné 18. avgusta 1895.

(Mesto vsacega posebnega naznanila.)

V vročem letnem času

se more priporočati kot najboljša in naj-koristnejša

(15-3)

osvežujoča in namizna pijača,

posebno pripravna za mešanje z vinom, ko-njakom in sadnimi sokovi,

SLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

KISLINE

Ta upliva osveževalno in oživljajoče, vzbuja slast do jedij, pospešuje prebavljenje. Po letu je pravo okrepevalno sredstvo.

Izvirališče: Giesshübl Statina.

Železniška postaja. Zdravilišče in vodo-zdravilnica pri Karlovih varih.

Prospekti zastoj in franko.

Vsem ljubim prijateljem in znancem, od katerih se nisem mogel pri odhodu iz Ljubljane v Maribor osebno posloviti, kličem tem potom

Na zdar!

Ernest Koželj

(1068)

mag. pharmaciae.

Dijaki

se vzprejmejo na hrano in stanovanje pri jako solidni družini. — Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(1067—1)

Gimnazijski abiturijent

išče primerne službe, katero takoj na-stopi. Ponudbe se prosijo pod naslovom: C. D. 48 poste restante Ljubljana do 21. avgusta. (1059—3)

Vzprejemem takoj mladega spretnega

pisarja.

Slovenski stenograf prednost. Plača 30 do 45 gld. po zmožnosti.

Dr. Dragotin Treo

odvetnik v Postojini.

(1047—5)

Išče se

gostilničar na račun

za gostilno „na zelenem hribu“. Imeti mora kavicijo. — Ravno tam se oddá

(1070—1)

stanovanje

s 3 sobami, kuhinjo in pritlikino. — Natančneje se poizvê v Gledališki ulici št. 12 „pri Auru“.

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega, nemškega in italijanskega jezika, z dobrimi spričevali, želi vstopiti v dobro trgovino s specerijskim blagom.

(1055—3)

Več se izvé pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

Razprodaja!

Nikdar več v življenji se ne nudi redka priložnost, za

samo 2 gld.

dobiti nastopne prekrasne in koristne predmete. — 35 ko-madov za 2 gld. in sicer: 1 jako elegantna pozlačena ura z lepo verižico, ki točno gre, s 3letno garancijo; 1 pre-krasna kravata za gospode od pristne svile; 1 jako lepa igla za kravate z umetnim briljantom; 1 prekrasen čast-niški portemonnaie od usnja, ličen in trpežen; 1 jako lepa broša za gospe, Pariška f-čona; 1 prekrasen prstan od imi-tovanega zlata z lepim kamenom; 1 prekrasen smodkovnik; 1 prekrasen ustnik za smodke; 3 komade gumb za prsa od double-zlata z simili-briljanti; 2 komada gumb za vratnike od imitovanega zlata z mehaniko; 2 komada mehaničnih manšetnih gumbov; 10 komadov finega angleškega papirja za pisma in 10 komadov finih angleških zavitkov za pisma. — Vseh teh 35 prelepih predmetov sem primoran oddati za smešno nizko ceno 2 gld., kateri doslej še ni bilo pri-mere. Da se vsak dvom izključuje, izjavljam, da sem pri-pravljen javno potrditi, da ima ura sama dvojno vrednost. Če bi komu roba ne ugajala, se denar drage volje vrne, tako da je za kupca izključen vsak risiko. Pošilja dokler zaloga traja, s poštnim povzajem

Krakovska razpošiljalnica ur F. WINDISCH

Krakov, Młodoza Nr. 11 B. (1048—2)

Najboljše vošči o sveta!

Fernolendt

voščilo za čevlje.

Ces. kralj. privileg.

tovarna utem. l. 1832

na Dunaji.

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno svetli ter vzdržuje usnje trpežno.

— Povsod v zalogi. — (3-33)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natančno na moje ime

St. Fernolendt.

Poštni paketi, katerih vsebina (4 kilo voščila) je sor-tirana, pošiljajo se za poskušnje poštnine prosto po 1 gld. 80 kr. na vsako poštno postajo.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895

Stavopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi omenjeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljub-ljani na 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

08. 12. ur 6 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Co-lova, Franzensfeste, Ljubno, des Solthal v Anasse, Ischl, Gmun-den, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Curih, Steyr, Linz, Budejovice, Pisenj, Marijine varo, Eger, Karlova varo, Fran-cove varo, Prago, Lipeljo, Dunaj via Amstetten.

08. 6. ur 10 min. gjutraj mehani vlak v Novo mesto, Koberje.

08. 7. ur 10 min. gjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Co-lova, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Solthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

08. 11. ur 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovca, Franzensfeste, Ljubno, Solthal, Solnograd.

08. 12. ur 55 min. popoldne mehani vlak v Novo mesto, Koberje.

08. 1. ur 55 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovca, Franzens-feste, des Solthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Ino-most, Bregunz, Curih, Genova, Paris, des Klein Belfing, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pisenj, Marijine varo, Eger, Francove-varo, Karlova varo, Prago, Lipeljo, Dunaj via Amstetten.

08. 7. ur 50 min. sveder mehani vlak v Novo mesto, Koberje

Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. ur 36 minut popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

08. 5. ur 45 min. gjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-eljo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijnih varov, Pisenj, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, An-seca, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

08. 5. ur 12 min. gjutraj mehani vlak iz Koberja, Novoga mesta.

08. 11. ur 16 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-eljo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijnih varov, Pisenj, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genova, Curih, Bregunz, Inomost, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.

08. 1. ur 33 min. popoldne mehani vlak iz Koberja, Novoga mesta.

08. 4. ur 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Solthalja, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

08. 9. ur 4 min. sveder osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

08. 9. ur 35 min. sveder mehani vlak iz Koberja, Novoga mesta.

Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 10. ur 40 minut sveder osebni vlak iz Lince-Bled.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

08. 7. ur 33 min. gjutraj v Kamnika.

08. 8. ur 5 min. popoldne " " "

08. 9. ur 10 min. sveder " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

08. 6. ur 55 min. gjutraj iz Kamnika

08. 11. ur 15 min. dopoldne " " " (5—181)

08. 6. ur 37 min. sveder " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

08. 9. ur 55 min. sveder " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Vsled potresa razprodajam

v vsaki poljubni množini nad 800 hektolitrov zajamčeno

pristnega vina

in sicer: ietrijsko rumeno ali rudeče po 16 gld., močnejše po 18 gld., izvrstno doljenjsko rumeno ali rudeče po 19 gld., močnejše po 21 gld., staro po 23 gld. 100 litrov na ljubljanski kolodvor postavljeno.

Posodo frankovano nazaj, vzorci na željo.

Kranjska vinarna v Ljubljani

v Slonovih ulicah št. 52. (1050—4)

Kleparsko delo

pri stavbi „Narodnega doma“ v Celji

se oddá.

Proračun in načrti so na vpogled pri „Po-sejilnici v Celji“.

Ponudbe se pričakujejo do 31. avgusta t. l. do 12. ure dopoldne.

(1062—2)

Dr. Friderika Lengel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-teri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potem kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, lažje se že drugi dan me-snate luskinge od polti, ki postane vsled tega čisto bele in nežne.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-zave pike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-ljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žol'avost, ogerce, nosno rudečico, zajedce in druge nesnainosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lengel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (12—15)

Dobiva se v Ljubljani v Uh. pl. Trnkoczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naru-čila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

Cesarsko-jubilejske cerkveno-zgradbene srečke à 1 gld.

(1057—2)

Glavni dobitak 30.000 goldinarjev

vrednosti.

Srečke priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

Zadnji mesec.

Št. 25.487.

Razglas.

Podpisani magistrat prode na lici mesta

okna, veternice in vrata

podrtih Štubenbergovih hiš št. 11 in 13 v Gradišči.

Magistrat doželnega stolnega mesta Ljubljane

13. dan avgusta 1895.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.